

ikke, hvem der skal besørge det. Er det de efterladte, som ere berettigede til at forlange Afsten udleveret, eller er det Columbariebestyrelsen, der skal sørge for det, eller hvem er det? Det forekommer mig ikke klart, jeg mener, at det er noget, som Lovforslaget skal bringe paa det rene. Naar der saa henvises til, at Afsten skal henføres i Rum, der ere godkendte af Justitsministeren — jeg har i alt Fald set, at i Gotha er der et Columbarium i Forbindelse med Krematoriet — saa forekommer det mig, at saa maa Krematoriet have et Columbarium i Forbindelse med sig, og saa maa vi have en Bestemmelse om, at lige som Kirkegaarden skal dette Columbarium være fredhelligt, det skulde vi deres Afste, som hvile der. Vi kunne ikke paa nogen Maade tillade enhver som helst at more sig med en hvilken som helst Behandling af de Urner, som ere henfattede der. Det forekommer mig, at der mangler Bestemmelser i saa Henseende, det er i sin Orden, at, naar Columbarierne i øvrigt stilles lige med Kirkegaarde, vi saa ogsaa saa en Fredhellighed for dem.

Spørgsmaalet om Forholdet til Kirken skal jeg for mit Vedkommende, efter hvad der er udtalt, ikke indlade mig nærmere paa; men jeg skal endnu blot gøre opmærksom paa med Hensyn til § 2, at det forekommer mig, at der ogsaa med Hensyn til Betingelserne kan opstaa Uansselighed. Bestemmelsen skal være i Testamentsform; men jeg sætter, at en og anden angriber Testamentet og mener, at det ikke er egte, eller at vedkommende ikke har været ved sin Fornuft o. s. v.; saa bliver der Spørgsmaal om Bevisførelse, der rejsses maasse Sag; ellers kan en saadan Sag trække ud, men her maa der jo en hurtig Afgørelse, saa ved jeg ikke, hvad der skal ske, skal Legemet brændes eller begravnes? Det forekommer mig, at kunne fremkalde visse Tvivl, som det kunde være ønskeligt at saa afgjort. — Dernæst maa den, for saa vidt Omkostningerne overstige, hvad der vilde medgaa til en tarvelig og sømmelig Begravelse, kun værdsættes; naar det kan ske uden Skade for nogen, som har Krav paa den af dødes Bø. Lader det sig nu straks opløse? det staa maasse lidt tvivlsomt, om det kan ske eller ikke. Naar Boet er overgivet til offentlig Stiftelsebehandling og man ikke ved, hvordan Status er, saa maa der vel ogsaa en Afgørelse for, hvorledes der i saa Tilfælde skal forholdes; men saa siger man: Naar Betingelserne ikke foreligger opfyldte, skal Liget begravnes; men det forekommer mig, at det vil være simplere og naturligere, hvis man overhovedet vil indføre det, at denne

Sag bliver afgjort i vedkommendes levende Live, og at han løber og betaler sin Ligbrænding o. s. v., ligesom man ellers løber Gravsted, og at det saa var Ligbrændingselskabet, som skulde besørge det hele; der vil da ikke blive Tale om at lægge Forpligtelse paa andre, om hvilke man maa sige, at det ikke er ønskeligt, at saadanne Pligter paalægges dem, naar de ikke selv ville.

Frijs: Jeg er fuldstændig uenig med den sidste ærede Taler i hans Modstand mod Lovforslaget, og jeg kan ikke anerkende de Grunde, som han har givet derfor. En af de Ting, som den ærede Taler pointerede stærkest, var det Hensyn, som skulde tages til de efterlevende. Det gik ikke an at saare deres Følelser. Det gik ikke an at gaa uden for det, som de ere vant til. Ja, jeg finder det meget smukt at tage Hensyn til Følelser, men jeg ser ikke, naar der skal tages Hensyn til de efterlevendes Følelser, hvorfor der saa ikke skal tages Hensyn til de levendes, til dem, som have at bestemme om sig selv. Mig personlig er det ligegyldigt, hvad der bliver gjort ved min Krop, naar jeg er død, og hvis det ikke var mig ligegyldigt, hvis jeg ønskede at blive brændt, skulde der saa ikke tages Hensyn til den Følelse, men kun tages Hensyn til de mulige Følelser, som mine efterladte havde? Jeg ser ikke mindste Grund til at tage mere Hensyn til dem end til mine Følelser. Skulde der endvidere tages mere Hensyn til dem, fordi det for dem maatte staa som noget ubehageligt, noget stygt, hvis vedkommende blev brændt? Saa vidt jeg ved, har jeg nu Ret til at testamentere mit Kadaver til Obduktion, og jeg ser ikke, at det skulde være behageligere for de efterlevende at vide mig saaledes behandlet end at vide mig brændt. — Nu sagde dernæst den ærede Taler, at det, at Folk bleve brændte, og at deres Afste blev opbevaret, kunde paa Steder, hvor der muligvis ikke var det Tilsyn og den Omhu, som der skulle være, medføre, at der var noget skodende deri. Jeg ved ikke, om den ærede Taler har set den Maade, hvorpaa man behandler vore begravede. Jeg synes ikke, at Loven tager saa lidt Hensyn til de af døde, naar vi sammenligne det med det Hensyn, som bliver taget til dem nu. Jeg skal derved komme til at berøre et Punkt, som det ærede 3dje Medlem for 7de Kres (Bjerre) sagde med Hensyn til noget andet. Det var, saa vidt jeg erindrer, med Hensyn til det rent sanitære Spørgsmaal, at han kom til at berøre Dræning paa Kirkegaarde. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har set Forsøg paa at dræne Kirkegaarde; thi hvis han har